

0810 – 10. august

La Kristi ord bo rikelig i dere! Kol 3: 16.

Dette er hemmeligheten der livet i Kristus er friskt og varmt. Og slik bør det også alltid være. Der det er tilstanden, er denne formaningen ikke så påkrevet.

Men det kommer andre tider, når «brudgommen lot vente på seg. Da slumret de alle inn og sovnet». Når dagen blir lang og ensformig, og kristendommen en gammel lekse. Når treghet, lunkenhet og likegladhet, både for egen og for nådesøsknenes sjeler, begynner å få overhånd. Det er spesielt da denne formaningen er nødvendig.

Så lenge det ennå er litt olje igjen på lampen, elsker fremdeles Guds barn denne formaningen, og skilles med det fra dem som har et kjødelig sinn, og som helt konkret strir mot denne apostelens lære.

Men selv om ånden er villig hos Guds barn, er kjødet likevel svakt og tregt. Heller ikke på denne formaningen er de i stand til å «gjøre det som de vil», til å leve etter den i like stor grad som de elsker den og erkjenner hvor viktig den er.

Å, for et alvor! På den ene siden kjenner og erkjenner en at Kristi ord skulle bo rikelig i alle kristnes hjerter og hus. Og innser samtidig at dette bare i svært liten grad er tilfelle. Innser at innbyrdes læring og formaning mange steder nesten er opphørt. Ser hvordan salmene, lovsangen og de åndelige sangene disse stedene er stilnet. Eller kanskje synges, men nå ikke til Herrens pris og av hjertet, men bare for mennesker og med munnen.

På den andre side erkjenner en hvor uendelig stor betydning denne formaningen virkelig har. Erkjenner at nettopp dette at Kristi ord bor rikelig i og blant oss er selve «universalmidlet» mot alt åndelig ondt, både hos den enkelte kristne, og hos menighetene. Ja, for hele Kristi menighet på jord.

Når en erkjenner hvor stor velsignelse det vil være for den enkelte kristne, så vel som for hele deres omgivelse, om Kristi ord bodde rikelig hos og i dem, og hvor stort tap når dette ikke skjer, –. Da blir en redd, når en ser på denne formaningen og kjenner at en ikke har sterke nok ord til å skildre, og ingen hjerter som er åpne nok for noe så viktig som dette. Hva skal vi gjøre? Ta det til deg, om du er i stand til å gripe det.

Vi vil nå se nærmere på hva apostelen mener med denne formaningen. Det apostelen formaner oss til her, er akkurat det vi, Gud skje lov, får erfare når og hvor en Åndens vekkelser og et evangelisk trosliv tennes, der det Gud har plantet blomstrer.

Der bor nemlig Guds ord rikelig i sjelene. Da leses, tales, synges, undervises og formaner det, – alt sammen ut fra Guds ord. Og det skjer i hjertets fryd, hvor de enn befinner seg, uavhengig av tid og sted. Så står da verden overfor dette også i dag like uforstående, irriterte og hatske som jødene på den store pinsedagen, da apostlene talte med nye tunger om Guds veldige verk, og de sa: «De er fulle av søt vin».

Her ser vi hva apostelen mener når han sier: «La Kristi ord bo rikelig i dere i all visdom, slik at dere underviser og formaner hverandre med salmer og lovsanger og åndelige sanger».

Og det er jo også akkurat dette apostelen har som mål med denne formaningen; at vi alltid skulle være like brennende i ånden, og at den første kjærligheten alltid måtte være like brennende.

Det er også helt nødvendig for vårt åndelige og evige vel at vi alltid vokser i nåden og i kunnskapen om Kristus. Derfor må vi aldri forsømme Ordet, så det blir skjøvet til side. Men holde den hellige ilden brennende, og utbre den, ved å lese, tale, synge, lære og formane hverandre ut fra Ordet.

For i motsatt fall går det slik Jesus sa til menigheten i Efesos; at hvis de ikke vendte tilbake til den første kjærlighet, ville Herren flytte lysestaken fra sitt sted.

Dette er derfor ikke noe en kan gjøre eller la være ettersom en selv har lyst til, og likevel tro at en beholder livet. Hvis vi ikke vil ende i kjød og den evige død, er vi hele tiden nødt til å holde det åndelige livet oppe gjennom daglig å ta til oss av Guds ord.

Som et barn må ha sin mors melk, slik må også det nye menneske ha sin melk, og det er «Kristi ord». En kristen må derfor med daglig flid bruke Bibelen, og der mette sin sjel. Apostelen sier: «La Kristi ord bo rikelig i dere!» Ikke som en gjest bare være på besøk for en kort tid. Men alltid bo i dere, sier han. Kristi ord skal smelte sammen med vårt innerste menneske, og bestandig bo og herske der.

Han sier også: rikelig! Ikke bare enkelte, korte tider. Men alltid, på ethvert sted og på alle mulige måter. Om du ikke alltid har mulighet for å lese Ordet så mye, kan du likevel tenke på det, tale eller synge noen Guds ord.

På samme måte som Herren sier vi skal innprente våre barn hans ord; vi skal tale om dem «når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg og når du står opp». På samme måte skal også vi alltid og alle steder øve oss selv opp i Guds ord. Også når vårt legemlige arbeide ikke gir anledning til å konsentrere oss spesielt om det.